‚О, Хаким, овој имот е зелен и сладок

Хаким бин Хизам, Аллах нека е задоволен со него, раскажува: „Го замолив Божјиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, и тој ми даде. Потоа повторно го замолив, и пак ми даде. Потоа ми рече: ‚О, Хаким, овој имот е зелен и сладок. Кој го земе (она што му следува) со задоволство и без покажување алчност, ќе има бериќет во него. А кој го земе со ненаситност, нема да има бериќет и ќе биде како оној што јаде, но не се заситува. Горната рака е подобра од долната.‘ Јас реков: ‚О, Божји пратеник, се колнам во Оној Кој те испрати со вистината, после тебе никогаш нема да побарам ништо од никого, сè додека сум жив.‘ После тоа, Ебу Бекр, Аллах нека е задоволен со него, го повикуваше Хаким за да му даде дел од имотот, но тој одбиваше да земе. Исто така и Омер, Аллах нека е задоволен со него, го повика за да му даде, но и од него одбиваше. Тогаш Омер им рече на муслиманите: ‚Јас му го нудам неговиот дел што Аллах му го определил од воениот плен, а тој одбива да го земе.‘ И Хаким, Аллах нека му се смилува, не побара ништо од никого по Божјиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, сè до неговата смрт.“

[متفق عليه] [صحيح]

Хаким бин Хизам, Аллах нека е задоволен со него, раскажува дека го замолил Божјиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, за нешто од овоземиот имот, па тој му дал. Потоа повторно го замолил, и пак му дал. Потоа Божјиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, му рекол: „Овој имот е посакуван и привлечен. Оној што ќе го земе без да го бара и да се наметнува, ќе има бериќет во него. А оној што ќе го земе со наметнување и ненаситност, нема да има бериќет и ќе биде како оној што јаде, а не се заситува. Горната рака – онаа што дава – е подобра од долната – онаа што бара.“ Хаким рекол: „О, Божји пратенику, се колнам во Оној Кој те испрати со вистината, после тебе никогаш нема да побарам ништо од никого, сè додека сум жив.“ После тоа, Ебу Бекр, Аллах нека е задоволен со него, го повикувал Хаким за да му даде дел од имотот што му припаѓал, но тој одбивал да земе. Истото се случило и во времето на Омер, Аллах нека е задоволен со него, кој исто така сакал да му даде, но Хаким повторно одбил. Тогаш Омер им рекол на муслиманите: „Му го нудам неговиот дел што Аллах му го определил од имотот на воениот плен, а тој одбива да го земе.“ Така Хаким, Аллах нека му се смилува, после Божјиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, никогаш не побарал ништо од никого, сè до својата смрт.